

มหัศจรรย์สวนเวทมนตร์

ทัสซีมีสซีกักร้านสามแม่มดน้อย 4

Yasuko Ambiru เขียน

ธนากร บรรจงปรุฑฑา แปล

มหัศจรรย์สวนเวทมนตร์

ทัสซีมีสซีกักร้านสามแม่มดน้อย

4

Yasuko Ambiru เขียน

ธนกร บรรจงปรุภัทรา แปล

ในโลกแห่งเรื่องราวของสวนเวทมนตร์

สมุนไพรร

นี่คือเรื่องราวของมนุษย์เด็กผู้หญิงผู้ได้รับสืบทอดมรดกของแม่มด มรดกนั้นคือ “คฤหาสน์โทแพช” ซึ่งเป็นบ้านของแม่มดสมุนไพรรโทแพชและ “สวนเวทมนตร์” สวนสมุนไพรรของบ้านหลังนี้ และยังมีอีกสิ่งหนึ่งคือ... “ตำราสมุนไพรร” ที่โทแพชเป็นคนเขียน ดังนั้นจาเรตต์จึงได้เป็น “นักปรงยาสมุนไพรร” ต่อจากโทแพช

คุณพ่อกับคุณแม่

นักดนตรีชื่อดัง เดินทางไปหลายประเทศทั่วโลกเพื่อแสดงดนตรี เป็นพ่อแม่ที่จาเรตต์ภาคภูมิใจ

โทแพช

ญาติห่างๆ ของจาเรตต์ แม่มดสมุนไพรรผู้อ่อนโยน เป็นอัจฉริยะด้านการปรงยา ก่อนเสียชีวิตเธอร่าย “เวทมนตร์แห่งการสืบทอด” เพื่อเสกบ้าน สวน และตำราสมุนไพรรให้ผู้สืบทอดที่เหมาะสมเท่านั้น ถึงจะรับมรดกเหล่านี้ไปได้

การ์ดี

จิตวิญญาณของต้นเมเปิ้ลที่ตั้งอยู่ใจกลาง “สวนเวทมนตร์” เป็นเทพผู้คุ้มครอง “สวนเวทมนตร์” ซึ่งต้องอยู่ในร่างมนุษย์คอยปกป้องคฤหาสน์โทแพชจนกว่าจะพบผู้สืบทอดที่เหมาะสม ตอนนีวจิตวิญญาณหวนคืนสู่ต้นเมเปิ้ลแล้ว และคอยส่งกำลังใจแสนอบอุ่นให้จาเรตต์

จิง

ลูกแมวตัวผู้ กล้าหาญอย่างยิ่ง ความผิดพลาดก็มากมาย

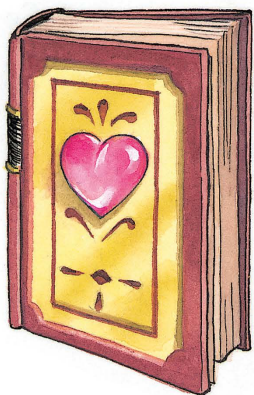
แอน

ลูกแมวตัวเมีย โตเกินวัย รักสวยรักงาม

จิกโก

ลูกแมวตัวผู้ ฉลาดและพึ่งพาได้

ตำราสมุนไพโร

ตำราที่แม่มดสมุนไพโรโทแพซเขียนทิ้งไว้ มีวิธีปรุงยาสมุนไพโร
ทั้งหมด 370 ชนิด เนื่องจากการร้ายเวทมนตร์วิเศษไว้
จึงมีเพียงจาเรตต์คนเดียวเท่านั้นที่อ่านตำราเล่มนี้ได้
แต่สำหรับจาเรตต์ที่ไม่ได้เป็นแม่มด เธอมองเห็นได้แค่หน้า
ที่คิดว่าอยากจะทำอ่านเท่านั้น บนหน้าปกตำรามีอัญมณีโทแพซ
สีชมพูแสงงดงามฝังอยู่

จาเรตต์

เด็กผู้หญิงผู้รับสืบทอดมรดกของโทแพซ
เธอต้องห่างจากคุณพ่อคุณแม่ที่ยังกับ
การเดินทางแสดงดนตรี แล้วมาอาศัยอยู่
ในคฤหาสน์โทแพซคนเดียว ความฝันของเธอคือ
การได้เป็นนักปรุงยาสมุนไพโรที่ยิ่งใหญ่แบบโทแพซ
เธอสามารถสื่อสารกับแมวได้

ซูซึ

เพื่อนคนแรกของ
จาเรตต์ ลูกสาวเจ้าของ
"โรงแรมบีไฮฟ์"

เอปริล

เพื่อนของ
จาเรตต์
เล่นเปียโนเก่ง

เบล

ลูกแมวตัวเมีย จิตใจ
อ่อนโยน เป็นห่วงผู้อื่นเสมอ

รอยเท้า
ลูกแมว

ไมล์

ลูกแมวตัวผู้ มีนิสัย
สบายๆ เรื่อยๆ ไม่รีบร้อน

จัม

ลูกแมวตัวผู้
อ้วนเก่งเป็นที่หนึ่ง

แผนการแสนวิเศษ

ฤดูร้อนมาเยือนสวนเวทมนตร์ได้หลายสัปดาห์แล้ว วันนี้ดอกลาเวนเดอร์และดอกกุหลาบยังคงถูกห้อมล้อมด้วยเสียงหึ่งๆ ของผึ้งเช่นเคย ขณะที่ดอกทานตะวันแหงนมองพระอาทิตย์ที่กำลังส่องประกาย ดอกเบอร์กามอตสีแดงสดก็ส่งกลิ่นหอมโชยไปไกล

ประตูไม้เล็กๆ ของสวนเปิดออก จากนั้นเด็กผู้หญิงสองคนก็เดินเข้ามา เสียงพูดคุยและเสียงหัวเราะของพวกเธอดังไม่หยุดตลอดช่วงเวลาสั้นๆ ระหว่างที่เดินจากสวนเข้ามาเปิดประตูคฤหาสน์โทแพซ และเสียงนั้นก็ได้ยินไปถึงด้านในคฤหาสน์เลยทีเดียว

“ดูเหมือนว่าชูกับเอพริลจะมานะ”

จาเรตต์หยุดมัดข้อสมุนไพโร พวกลูกแมวที่นอน
กลางวันกันอยู่ก็เงยหน้าขึ้นด้วยความดีใจเหมือนกัน

“ตั้งแต่ปิดเทอมหน้าร้อน ทั้งคู่ก็มาทุกวันเลยนะ
วันนี้ก็คงมาเล่นด้วยกันอีกแน่เลย”

แน่นอนว่าร้านสมุนไพโรของคฤหาสน์โทแพชไม่มี
วันหยุดฤดูร้อนยาวนาน ดังนั้นแม้ทั้งสองคนจะมาที่นี่
จาเรตต์ก็ยังคงทำงานตามปกติ บางครั้งเธอก็ปรงยา
ตามคำสั่งของลูกค้า บางครั้งก็ต้องตากข้อสมุนไพโร
ไว้สำหรับใช้ในฤดูหนาว แต่ทั้งสองคนไม่เคยรบกวน
การทำงานของจาเรตต์เลย และไม่ติดใจอะไรที่จาเรตต์
ไม่ได้ต้อนรับพวกเธอเป็นพิเศษแม้แต่บ่อย แค่พวกเธอ
ได้อยู่ด้วยกันพร้อมหน้าทั้งสามคนก็มีความสุขมาก
แล้ว

“ยินดีต้อนรับจ๊ะ ชู เอพริล”

“สวัสดี จาเรตต์ ในคฤหาสน์โทแพชนี้เย็นสบาย
เสมอเลยนะ!”

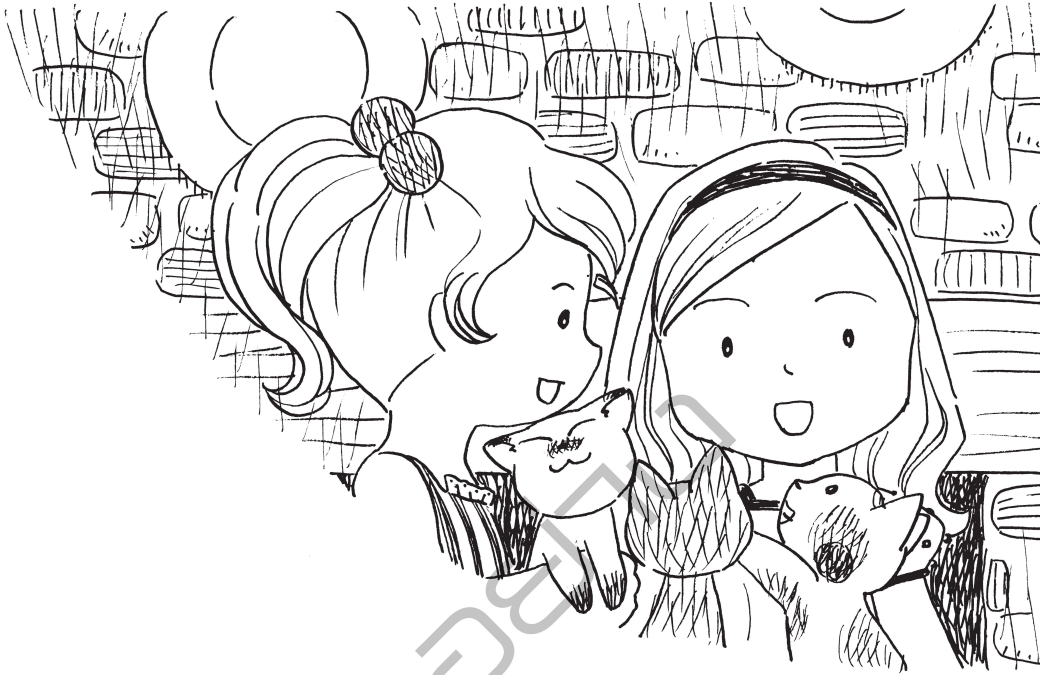
คฤหาสน์โทแพซเป็นคฤหาสน์เก่าแก่ ถ้าหากเดินเข้ามาจากแสงแดดเจิดจ้าของฤดูร้อนจะรู้สึกว่ามีดสลับและเย็นยะเยือก แต่หากสายตาเริ่มชินกับความมืดแล้วก็จะมองเห็นรอบข้างได้อย่างชัดเจนไม่ว่าจะเป็นคานไม้แสนสวย ผนังฉาบปูนสีขาวล้วน รวมถึงหน้าต่างที่จาเรตต์เซ็ดจนสะอาดเอี่ยมอ่องสิ่งต่างๆ นี่เองที่คอยต้อนรับแขกที่มาเยี่ยมเยียนด้วยบรรยากาศอบอุ่นเป็นกันเองเหมือนเป็นบ้านของทุกคน

“ตั้งแต่วันมะรืนเป็นต้นไป งานเทศกาลฤดูร้อนประจำหมู่บ้านก็จะเริ่มขึ้นแล้วละ”

ชูหูด้วยน้ำเสียงตื่นเต้น

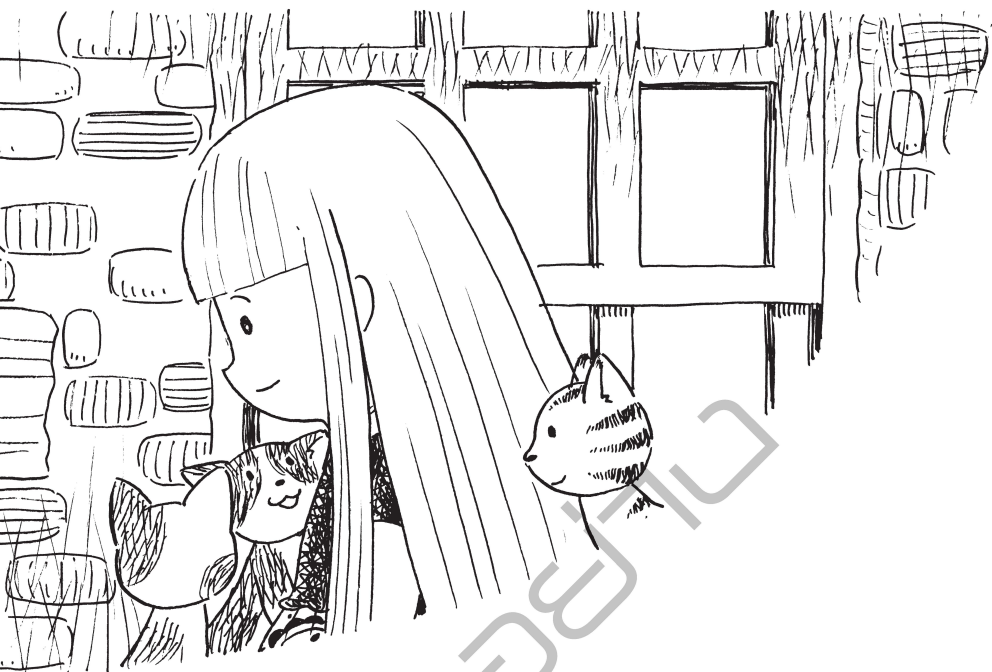
“ใช่ๆ ฉันได้ยินมาว่าจะมีเขาวงกตกระຈກกับหมอดูด้วยนะ!”

เอพริลก็ดูจะอดใจรอไม่ไหวเหมือนกัน

“งานเทศกาล” คืองานเฉลิมฉลองที่จัดขึ้นเป็น
เวลาสองวันในหมู่บ้านแห่งนี้ทุกปี ภายในงานจะมี
หมอดูที่ตระเวนดูดวงผู้คนทั่วงาน มีเต็นท์กิจกรรม
สนุกๆ และร้านขายขนมมากมาย

“แล้วร้านสายไหมจะมาเปิดด้วยไหมนะ ฉันคง
ทนไม่ได้ ถ้างานเทศกาลไม่มีสายไหม!”

เอพริลเพิ่งย้ายมาที่นี่ไม่นานจึงยังไม่เคยไปงาน
เทศกาลฤดูร้อนประจำหมู่บ้านมาก่อน จาเรตต์
พยักหน้าหงึกๆ ให้เอพริล

“มีแน่นอนจ๊ะ เอพริล แล้วยังมีร้านขายของ
ของคนในหมู่บ้านด้วยนะ ร้านขายเนย คุณก็ทำเอง
กับผักสดด้วย ร้านพวกนี้จะเรียงรายอยู่เต็มลานหญ้า
กว้างเลยละ”

ร้านเหล่านี้ต่างก็เป็นร้านเล็กๆ ที่ออกร้านได้ด้วย
โต๊ะเพียงตัวเดียว คนที่จะมาเปิดร้านขายของคือ
ชาวบ้านในหมู่บ้านแห่งนี้ แต่เป็นคนที่มีอาศัยอยู่ใน
หมู่บ้าน ไม่ว่าใครก็เปิดร้านที่งานเทศกาลได้

“มิน่าละ ตอนนี้อยู่ในหมู่บ้านถึงได้คึกคักขนาดนี้”

เอพริลพูดอย่างประทับใจ จู่ๆ ชูก็ลุกพรืด

“ใช่แล้วละ! พวกเรามาเปิดร้านกันเถอะ!”

“เปิดร้านหรือ! มีแค่พวกเราโดยไม่มีผู้ใหญ่
นะหรือ”

เอพริลถามอย่างนั้น แต่ก็พูดใหม่ทันทีเมื่อหัน
มองจาเรตต์

“อืม ชู เรามาเปิดร้านกันเถอะ! ขนาดจาเรตต์
ยังดูแลร้านคนเดียวได้เป็นอย่างดีเลย ถ้าเราช่วยกัน
ก็ทำได้แน่ๆ”

ชูชะโงกตัวมามองหน้าจาเรตต์ที่เบิกตาโตด้วย
ความตกใจ

“มาเปิดร้านด้วยกันนะ จาเรตต์ ฉันอยากทำอะไรพิเศษ ๆ สักอย่างด้วยกันสามคนในช่วงปิดเทอมฤดูร้อนนะ”

เมื่อจาเรตต์ได้ยินอย่างนั้นก็พยักหน้าตอบรับหลายครั้ง

เนื่องจากทั้งคุณพ่อคุณแม่และจาเรตต์ต้องออกเดินทางไปทั่วโลกด้วยกัน เธอจึงไม่เคยอาศัยอยู่ที่ใดที่หนึ่งเป็นเวลานานเลย ชูกับเอพริลจึงเป็นเพื่อนกลุ่มแรกของเธอ เพียงแค่คิดว่าจะได้เปิดร้านกับเพื่อนทั้งคู่ จาเรตต์ก็ใจเต้นแรงตึกตัก

“แล้วเราจะขายอะไรล่ะ”

“ก็ต้องมาช่วยกันคิดไงล่ะ!”

แสงแดดยามบ่ายส่องวาบเข้ามาในครัว ขาเก้าอี้ทั้งสามที่ขยับเข้าหาโต๊ะพร้อมกันเสียดสีกับพื้นไม้เก่าจนทำให้เกิดเสียงดังกังวานไปทั่วห้องครัว ราวกับเป็นเสียงของระฆังแจ้งเตือนการเริ่มต้นของแผนการ

น้ำผึ้งกับโปสเตอร์การ์ด

“ก่อนอื่นเลยนะ สิ่งที่คุณอยากบอกก็คือ”

ซูจ้องหน้าเพื่อนทั้งสองคนสลับไปมา

“พวกเราจะไม่เปิดร้านขายคุกกี้กับน้ำเลมอน
เด็ดขาด”

“เอ๊ะ ทำไมล่ะ”

เอพริลทำหน้าประหลาดใจ

“นั่นก็เพราะ...มีคนเปิดร้านแบบนั้นเยอะแยะเลย
นะสิ!”

ซูตอบด้วยท่าทีเหมือนจี้เกียจอธิบาย

“ทุก ๆ สามร้านจะต้องขายคุกกี้หรือไม้ก๊ี้ น้ำเลมอน
นี่แหละ”

ซูพุดได้ถูกต้องที่สุด แม้จะเรียกว่าร้านขายของ
แต่ก็เป็นร้านที่เปิดเฉพาะช่วงงานเทศกาลเท่านั้น จึง
ไม่มีใครเปิดร้านขายของพิเศษหายากหรือของที่ต้อง
ใช้เวลาเตรียมนาน ๆ ทุกคนจะขายแค่ของที่มีอยู่ใน
บ้านหรือทำเป็นประจำเท่านั้น

“ฉันอยากขายของที่ไม่มีใครขาย”

ซูพุดอย่างหนักแน่น จากนั้นภายในครู่ก็เงย
ไปครู่หนึ่ง

“จริงด้วยสิ! ถ้าเราขายภาพวาดของน้ำเต้าบี้ล่ะ
ดีไหม เมื่อไม่นานมานี้ น้ำเต้าเพิ่งเริ่มขายโปสการ์ด
ที่ตัวเองวาดนะ เรามาขายโปสการ์ดพวกนั้นกัน
เถอะ”

คุณเด็บบี้คือจิตรกรที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านนี้และ
เป็นน้ำของเอพริลด้วย เอพริลกับคุณแม่อาศัยอยู่ใน
บ้านไม้หลังเล็ก จึงต้องนำเปียโนมาตั้งไว้ที่บ้านของ
คุณเด็บบี้

แต่จาเรตตัวยังไม่ทันได้พูดอะไรเกี่ยวกับข้อเสนอ
แนะของเอพริล ชูก็ขัดขึ้นมาเสียก่อน

“นั่นก็ดีอยู่หรอก แต่ฉันคิดว่าขายน้ำผึ้งน่าจะ
ดีกว่า น้ำผึ้งของบ้านฉันเก็บรวบรวมมาจากผึ้งที่บิน
ไปทั่วสวนทั้งหมู่บ้านเลยนะ เหมาะกับงานเทศกาล
ประจำหมู่บ้านที่สุดเลยใช่ไหมล่ะ”

ชูเป็นลูกสาวเจ้าของ “โรงแรมปีไฮฟ์” โรงแรม
เพียงหนึ่งเดียวในหมู่บ้านแห่งนี้

ลึกเข้าไปในสวนกว้างของ “โรงแรมปีไฮฟ์” จะมี
กล่องเลี้ยงผึ้งตั้งไว้ และพวกเขาก็นำน้ำผึ้งเหล่านั้นมา
ทำเป็นสินค้าของโรงแรม

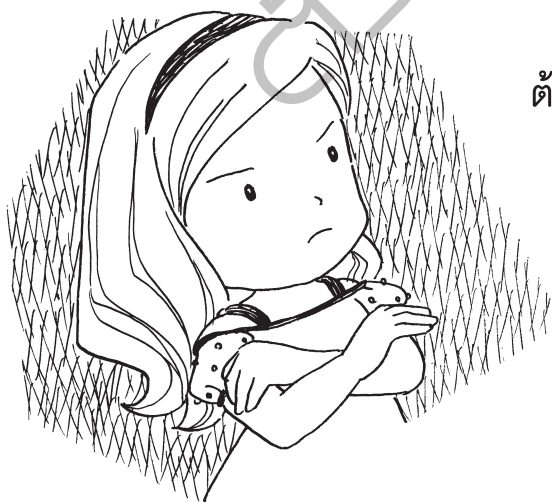

จาเรตต์รู้ได้ทันที
ว่าเอพริลไม่พอใจที่ชูหู
แบบนั้น เอพริลแย้งขึ้น
มาโดยไม่มองชู

“ฉันว่าโปสเตอร์ดีกว่า
น้ำผึ้ง เพราะภาพสเกตช์บนโปสเตอร์
มาจากทิวทัศน์ของหมู่บ้านนี้ ฉันคิดว่าคนในหมู่บ้าน
ก็ต้องชอบเหมือนกัน”

คราวนี้ชูเป็นฝ่ายไม่พอใจบ้างจึงได้กลับว่า
“ของกินต้องขายดีกว่าโปสเตอร์แน่นอน!”

“ไม่จริง ของสวยๆ
ต้องขายดีกว่าอยู่แล้ว
เพราะทุกคนมักจะ
หาอะไรมาตกแต่ง
ผนังบ้าน”

“ฉันว่าไม่ใช่ซะ
ทุกคนต้องอยากได้น้ำผึ้ง
อร่อยๆ ต่างหากล่ะ”

“โปสต์การ์ด!”

“น้ำผึ้ง!”

ส่วนजारตต์ไม่ยอม
ขายทั้งสองอย่าง เพราะ
ทั้งโปสต์การ์ดและน้ำผึ้งต่างก็ต้องพึ่งพา
ผู้ใหญ่รอบข้างให้ช่วยเตรียม “ของขาย” ให้ทั้งสิ้น
ซึ่งนั่นไม่อาจเรียกได้ว่าเป็นร้านของพวกเธอสามคน
อย่างแท้จริง

“ส่วนฉันอยากให้มันเป็นร้านที่พวกเราสามารถ
เตรียม ‘ของขาย’ เองได้ จะน้ำผึ้งหรือโปสต์การ์ด
ก็เป็นของที่ดีทั้งคู่ นั่นละ แต่ไม่เห็นจะต้องขายของที่
ยอดเยี่ยมขนาดนั้นก็ได้”

แต่ดูเหมือนว่าทั้งสองคนจะตัดสินใจไปเรียบร้อยแล้ว

“ของที่พวกเราเตรียมได้ด้วยตัวเองนะ อย่างมากก็คูกี้กับน้ำเลมอนเท่านั้นละ”

“ฉันไม่อยากเปิดร้านแบบนั้นหรอกนะ”

เมื่อได้ยินอย่างนั้น จาเรตต์ก็รู้สึกเศร้า ชูลูกขึ้นยืนแล้วพูดด้วยน้ำเสียงเย็นชาว่า

“ถ้าทุกคนไม่อยากทำ ฉันทำคนเดียวก็ได้ ฉันอยากให้คนอื่นๆ ได้กินน้ำผึ้งของที่บ้าน”

ทันใดนั้นเอพริลก็ลุกขึ้นอีกคน

“ถ้าอย่างนั้นฉันก็จะทำคนเดียวเหมือนกัน ภาพของน้ำเด็บบียอดเยี่ยมอยู่แล้ว”

“เดี๋ยวลี...เรากำลังจะเปิดร้านด้วยกันสามคน ไม่ใช่หรือ ฉันอยากให้เราเปิดร้านด้วยกัน ขอรับรองละ คินดีกันเถอะนะ”

สำหรับจาเรตต์แล้ว สิ่งที่สำคัญกว่าของที่ขายคือ
การได้เปิดร้านด้วยกันสามคน แต่ตอนนี้เพื่อนทั้งสอง
กลับไม่พร้อมที่จะทำความเข้าใจความรู้สึกของจาเรตต์
“ถ้าไม่ใช่ร้านขายน้ำผึ้งละก็ ฉันขอปฏิเสธ!”

“ฉันก็เหมือนกัน ฉันจะเปิดแค่ร้านขายโปสเตอร์-
การ์ดเท่านั้น!”

จาเรตต์ฟังการโต้เถียงของเพื่อนทั้งสองอย่าง
อดทนอดกลั้น แต่ไม่ว่าจะฟังสักเท่าไร ทั้งคู่ก็พูดแต่
เรื่องเดิมซ้ำไปซ้ำมา จนในที่สุดจาเรตต์เองก็หลุดพูด
ออกไปตรงๆ

“ทั้งสองคนพูดอะไรเอาแต่ใจไม่หยุดเลยนะ!
พวกเราตั้งใจว่าจะเปิดร้านด้วยกันไม่ใช่หรือ!”

เมื่อเป็นอย่างนี้ ไม่ต้องบอกก็รู้ว่าทั้งสามคน
ไม่อยากพูดคุยกันอีกแล้ว

บรรยากาศภายในกลุ่มเพื่อนสนิทตอนนี้ไม่มีใคร
นึกอยากเปิดร้านด้วยกันสักนิดเดียว ทั้งสามคน
ต่างหันหน้าหนีจนถึงวินาทีสุดท้าย แล้วชูกับเอพริล
ก็ออกจากคฤหาสน์โทแพซไปคนละทิศละทาง

คิดอยาก

บทเรียนสมุนไพรของจาเรตต์

เครื่องรางสมุนไพร 12 ราศี

แค่นำ
สมุนไพรแห้ง
ไปทำถุงหอมก็จะได้
เครื่องรางสวย ๆ
สำหรับพกพาแล้ว!

สมุนไพรประจำราศี
ของเราคืออะไรนะ
และลองดูซิว่าสมุนไพร
ประจำราศีอื่นๆ
คืออะไรบ้าง!

(ความหมายของดอกไม้
มีหลายาฤกษ์ ลองค้นคว้า
ร่วมกับเพื่อนๆ ก็สนุกดีนะ!)

ชดช

ราศีเมษ

ชดค

ราศีพฤษภ

ชดข

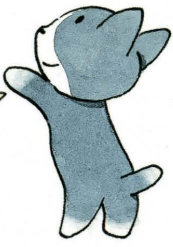

ลา
เวน
เดอร์

ราศีเมถุน

ราศีกรกฎ

ประวัติผู้เขียน

Yasuko Ambiru

เกิดที่จังหวัดกุมมะ ประเทศญี่ปุ่น เธอจบการศึกษาด้านวารรณกรรมญี่ปุ่นจากมหาวิทยาลัยโทไก และทำงานในวงการแอนิเมชันสำหรับโทรทัศน์ เธอชอบท่องเที่ยวตามหมู่บ้านชนบทในยุโรป และชื่นชอบบรรยากาศเทศกาลคริสต์มาส เพราะมอบแรงบันดาลใจในการเขียนหนังสือได้เป็นอย่างดี

นอกจากนี้ เธอยังดีใจอย่างยิ่งที่หนังสือของเธอได้รับการแปลไปหลายภาษา เพราะเธออยากให้เด็ก ๆ ทั่วโลกมีความสุขขณะอ่านหนังสือของเธอ

ติดตาม Yasuko Ambiru ได้ทาง

<http://www.ambiru-yasuko.com>

魔法の庭ものがたり 4 タツジーマッサージーと三人の魔女

มหัศจรรย์สวนเวทมนตร์ เล่ม 4 ตอน ทัสซิมัสซึกับร้านสามแม่มดน้อย

Yasuko Ambiru เขียน

ชนกร บรรจงปฐักหา แปล

อาจารย์ สุทธิโรจน์ บรรณาธิการต้นฉบับ

พิมพ์ครั้งที่ 1 สิงหาคม 2568

ราคา 195 บาท

Original Title: Maho no Niwa Monogatari vol.4 Taji Maji to Sannin no Majo

Copyright © Yasuko Ambiru 2008

All rights reserved

First published in Japan in 2008 by Poplar Publishing Co., Ltd.

Thai translation rights arranged with Poplar Publishing Co., Ltd.

© ลิขสิทธิ์ภาษาไทย 2568: บริษัท นานมีบุ๊คส์ จำกัด

สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับเพิ่มเติม) พ.ศ. 2558

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหอสมุดแห่งชาติ

อัมบิรุ, ยาซึโกะ

มหัศจรรย์สวนเวทมนตร์ เล่ม 4 ตอน ทัสซิมัสซึกับร้านสามแม่มดน้อย. -- กรุงเทพฯ : นานมีบุ๊คส์, 2568.
152 หน้า.

1. นวนิยายญี่ปุ่น. I. ชนกร บรรจงปฐักหา, ผู้แปล. II. ชื่อเรื่อง.

895.63

ISBN 978-616-04-7283-3

ประธานบริษัท สุวดี จงสถิตย์วัฒนา • ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร คิม จงสถิตย์วัฒนา • ผู้จัดการสำนักพิมพ์ สุภารัตน์ ภูไธรัตน์ • บรรณาธิการบริหาร ธิมล จรุงจรัส • หัวหน้าบรรณาธิการ นพพร แซ่แต้ • พิสูจน์อักษร รณชัย ทุมรัตน์ กัณหา สุวรรณรัตน์ • ออกแบบปก ธีรวัฒน์ เอี่ยมพิทักษ์พร • กราฟิก จิตติมา ศรีตนทิพย์ • ประสานงานการผลิต จรัสศรี พรหมเทพ

เพลตและพิมพ์ที่ ฟิสิกส์เซ็นเตอร์ โทร. 0-2433-7755

จัดพิมพ์และจัดจำหน่ายโดย

 NANMEEBOOKS

บริษัท นานมีบุ๊คส์ จำกัด

เลขที่ 11 ซอยสุขุมวิท 31 (สวัสดี) ถนนสุขุมวิท แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

โทร. 0-2670-9800, 0-2662-3000 โทรสาร 0-2662-0919

e-mail: contact@nanmeebooks.com • www.nanmeebooks.com

• www.facebook.com/nanmeebooksfan

หนังสือเล่มนี้ใช้กระดาษปลอดสารพิษ ไม่ระคายเคืองผิวหนัง ช่วยถนอมสายตา
และใช้หมึกธรรมชาติจากน้ำมันถั่วเหลือง จึงปลอดภัยต่อมนุษย์และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

หากหนังสือเล่มนี้ไม่เป็นที่พอใจ กรุณาติดต่อขอเปลี่ยนเล่มใหม่ได้ โดยไม่มีเงื่อนไขใดๆ ทั้งสิ้น
โปรดส่งไปเปลี่ยนตามที่อยู่บริษัท หรือติดต่อ Nanmeebooks Call Center โทร. 0-2662-3000 กด 1